

fra til de Priser, som her ere optagne i Lovforslaget. Det vil altsaa være til et betydeligt Tab for Statskassen, saaledes som jeg gjentagende har yttret, naar Regjeringen skulde tilveiebringe Hestene Underhold ved Licitation, hvortilmod det paa den foreslaaede Maade allerede er en stor Byrde for det Offentlige, men dog mindre end den, der vil være en Følge af Licitation. Jeg haaber derfor, at i Statskassens Interesse vil Rigsdagen komme til den Overbeviisning, at Udredningen af slike Heste bør fordeles paa Hartkornet.

Ordføreren: Efter noie at have fulgt de Forhandlinger, som nu have fundet Sted, kan jeg ikke andet end med megen Bestemthed gjentage det Raad til det ærede Thing at forkaste alle Udbringsforslagene, undtagen det, som Fleertallet i Udvalget har stillet. Jeg skal nu kortteligen gennemgaae det Væsentligste af Forslagene, idet jeg kun bemærker, at forsaavidt Forslagene gaae ud over §§ 1 og 2 og vedrøre §§ 3 til 22 inclusive, og tildeels endog § 23 og følgende; antager jeg, at der allerede er taget tilstrækkeligt Hensyn dertil af Andre. Hvad nu først angaaer Forslaget, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Halsborg Amts 2den Valgkreds (Ingstrup), da troer jeg, at det er uhensigtsmæssigt og lidet ønskeligt at bibeholde en Natural-Byrde af den Art, hvilende paa enkelte Eiendoms-Besiddere, efterat man har anseet det nødvendigt og hensigtsmæssigt at foretage en saadan Forandring i den hidtilværende communale og Statsbeskatning af Hartkornet, som fandt Sted ved Loven af 20de Juni 1850. Jeg troer, at vi der ved vilde forlade det Standpunkt, som man dengang næsten eenstemmigt ansaae for det rigtige, nemlig at faae enhver saadan Hartkorns Forskjel udjævnet med Hensyn til den communale og Statsbeskatningen (C. H. Hansen: Indquarteringen!) Er det en Hartkorns Forskjel! Jeg troer altsaa, at man skal ikke lade denne Leilighed falde bort; man skal det saameget mindre, som derved ogsaa hele det følgende Affnit springer i Luften (Flere Stemmer: Ja!). De Herrer ere altsaa opmærksomme paa, at Afstemningen over dette Forslag vil tillige forarsage Forkastelsen af alle de øvrige Dele af Loven (Flere Stemmer:

Ja!) Deri ere vi altsaa enige. Det er altsaa forstaaet. Derpaa komme vi til det næste Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds (M. Sørensen). Her er det allerede af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) fremhævet, at disse tjenstdygtige Heste noget hurtigere kunde blive utjenstdygtige, end det i og for sig ellers vilde være Tilfældet. Jeg troer, at det vil erkendes, at der ikke her paa nogen hensigtsmæssig Maade er sørget for en Opgjørelse af det hele Forhold, og, naar den ærede Rigsdagsmand forøvrigt anbefaler sit Forslag med at henvise til, at der ikke vil gaae denne Skjeppe Havre med, naar Hesteholdet var for Statens Regning, saa er jeg bange for, at der snarere saa vil komme til at gaae 2 Skjæpper med end den ene (Ja!). Jeg kommer dernæst til det Hovedforslag, som er stillet af Udvalgets Mindretal, nemlig, at Hestene indkaldes i Anledning af den nærværende overordentlige Conjunction for bestandigt i Genhold til Forordningen af 14de September 1774 § 30. Jeg udtaler paa det Bestemteste den Formening, at der ved nærværende Lovudkast's Forhandling ikke er eller kan være noget Spørgsmaal om Anvendelsen af Forordningen af 14de September 1774 § 30, saaledes som den foreligger for os. Det er, naar man gjennemlæser denne Forordning, aldeles indlysende, at denne Forordning ikke har tænkt sig Forordningens egen Ophævelse. Jeg veed ikke, hvorfor man skulde være saa om, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts anden Valgkreds (Tscherning), at det skulde smerte ham, hvis den daværende Regjering ved denne Lovs Udstedelse ikke havde tænkt paa denne Lovs Ophævelse. Denne Lov har jo dog levet en temmelig lang Tid, og denne Lov bliver nu, haaber jeg, ophævet paa Grund af Loven af 20de Juni 1850; men i 1774, der tænkte man visstelig ikke paa Forordningen af 1ste Octb. 1802, og end mindre paa Loven af 20de Juni 1850. Jeg troer altsaa, at jeg ikke er grusom mod den daværende Regjering, naar jeg antager, at den virkelig ved Forordningen af 14de September 1774 § 30 ikke har tænkt sig Andet end det, der tales om, nemlig saa